

חכמות מיכאל

לעילוי נשמת מיכאל בן איננה ז"ל

זמני השבת
18:52   חדלקת נרות
19:42   צאת השבת
20:30   רבינו תם

זוגיות מוצלחת

דבר הפרשה

"בצר הרחבת לי" - בתוך כל מיצר ומצוקה נמצאת אותה הרחבה שהבורא יתברך מרחיב לנו...

לפני כשבוע פורסם על אישה ירושלמית אשר חלתה תקופה ארוכה במחלה קטלנית, נדבקה לאחרונה בנגיף הקורונה. לאחר שהייתה מורדמת ומונשמת וכולם כבר התייאשו, הצליחה להתאושש מהקורונה ומהנגיף הקטלני שקונן בגופה גם יחד.

הסיפור המפתיע פורסם לראשונה ב'יתד נאמן', בטורו השבועי של הגרש"ב גנוט, מרביני ישיבת משאת המלך באלעד, וממקורביו של מרן הגר"ח קניבסקי.

הסיפור אכן אמיתי ואמיתותו הובררה על ידי מספר הרב שמואל גנוט - שמעתי את הסיפור ממישהו ששמע אותו ממישהו. לא האמנתי לו בתחילה, עד שפשוט התקשרתי לכל שרשרת הובלת הסיפור, עד שהגעתי למשפחה עצמה, שאישרה אותו לחלוטין. אך כן, האשה הייתה חולה שנים רבות ולאחר שלקתה בקורונה והחלימה ממנו, נעלמו כל תסמיני המחלה הקודמת. לא מסרתי לאף אחד את מספרי הטלפון של המשפחה משום צעת הפרט. למעת אוד, מנהל מחלקת קורונה באחד מבתי החולים, שרצה לברר את נכונות הסיפור לצורך מחקרי הרפואה בתחום הקורונה. התקשרתי שוב למשפחה המדוברת, סיפרתי להם על בקשת הרופא והם לקחו את פרטיו והבטיחו שייצרו עימו קשרי".

הגרש"ב גנוט מוסיף -

"מאז פרסום הסיפור, הגיעו אלי עוד עובדות דומות מקרובים ראשונים של בעלי המעשה. **האחד** - התקשר אלי, וסיפר שמאז שנים הוא סובל עם בעיות מורדות בכבד, ומטיפול לטיפול אך ללא הצלחה, כשהגיע תקופת הקורונה הוא פחד יתר על המידה, מכיוון שהוא נחשב לאדם בסיכון עם מחלות רקע, אך הפלא קרה, אחר שלקה בקורונה, וברוך השם לאחר תקופה קצרה החלים ממנה סוף סוף, עשה סעודת הודיה על הנס, שלא פגע בו הקורונה אע"פ שהוא עם מחלות רקע, ואז הגיע ההפתעה, לאחר ימים מאז שהחלים, נעלמו בעיותיו בכבד לחלוטין. **השני** - התקשר אלי גם הוא, ומספר שהוא חולה סוכרת, מצבו היה כבי רע ורבים התפללו לרפואתו. גם הוא על אף שמירתו ופחדו מלחלות, חלה בקורונה, הייתה עליו שמירה יתרה כיוון שהוא עם מחלות רקע, ואז הוא מספר בהתרגשות ובשמחה שתכף עם החלמתו, התברר שבעיות הסוכרת שלו נעלמו.

השלישי - מספר הרב גנוט זה אברך קרוב אלי, שאני מכיר אישית, התקשר וסיפר לי שהיו לו במשך כמה שנים, בעיות קשות של הפרעות שינה וקשיי נשימה במהלך שנתו. אמנם אלו לא נחשבים כ"כ למחלות רקע, אך גם אצלו הפלא הגיע, לאחר שחלה בקורונה, בעיות אלו הסתיימו". ומאז סוף סוף הוא ישן בלילה, ללא שום בעיות, מוסיף הרב גנוט הוא סיפר לי שהוא ואשתו לא מאמינים על הנס הנפלא והמתנה שקיבלו מהקב"ה.

מדובר בעובדה מעניינת במיוחד, משום שככל הידוע לכולנו, הקורונה דווקא מביאה בכנפיה בעיות בנשימה. והנה, הקב"ה שהוא כל יכול, יכול להמית ולהחיות, להחליש או לחזק, מאותו הנגיף עצמו. לא הקורונה מזיקה, אלא החטא. ו"בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהן שבשמים - היו מתרפאים", אומר הרב גנוט.

ובליקוטי מוהר"ן מפרש רבי נחמן מברסלב זצ"ל - בצר הרחבת לי (תהלים ד) היינו שגם אפילו בהצרה בעצמה, השם יתברך מרחיב לנו כי אם יסתכל האדם על חסדי ה' יראה שאפילו בעת שהשם יתברך מצר לו גם בהצרה בעצמה, השם יתברך מרחיב לו, ומגדיל חסדו עמו וזה: "בצר הרחבת לי", הינו אפילו בתוך הצרה בעצמה נתת לי הרחבה בתוכה מלבד מה שאנו מצפים שהשם יתברך יושיענו בקרוב מכל הצרות ויטיב עמנו מאד אך אפילו גם בהצרה בעצמה מרחיב לנו...**שבת-שלום!** (תודתנו לרב שמואל גנוט ולחדרי חרדים).

שו"ת עם הרב מוצפי שליט"א

- השתמשנו בעבר במחצלות לרצפה (כמו שטיחים) לנוי הסוכה, כיום אני כבר לא משתמש בהם. האם מותר להשתמש בהם לצרכי הבית ולצרכי חולין?
- בהחלט כן, וזה טוב לשימוש כי שימש בתחילה לצורך מצווה יקרה.
- כבר יומיים אני בלי טעם ובלי ריח בפה ובאף. הרופא אמר שאלו חלק מהתסמינים של הנגיף וללכת לעשות בדיקה. האם ברגע שאני אוכל אני צריך לברך גם שאני לא מרגיש טעם?
- מברך לחלוטין.
- הותקן לי באוטו מערכת עם אינטרנט במתנה מאמא שלי. בתמימות. רציתי להחזיר את המערכת לחנות אחרי שהותקנה ולקבל החזר כספי ולא ניתן לקבל. האם מותר למכור את המערכת הזאת לגוי?
- בהחלט כן.
- הכמים אומרים שלא טוב לקרוא לבן על שם סביו שמת לפני גיל 60. ואם שם הסב הוא יצחק והאב רוצה לקרוא לבנו יצחק אבל על שם יצחק אבינו, מותר?
- בכל זאת יש להימנע.
- המפקח ממנה ע"כ בתפילה צריך להניח ידו על פיו. שאלתי היא האם גם בימים אלו שחובשים מסכה יש להקפיד כן, או שנחשב הפה כמסכה ועומד?
- בהחלט מסוכה.

"מוות וחיים ביד הלשון"

בכוח הדיבור ניתן לחרוץ גורלות לחיים ולמוות, לבנות עולמות ולהחריבם, להגיע לפסגות של טוהר ואף להתברך בברכות רבות.

תחת החופה עומדים להם בני זוג החפצים להינשא, שתייהם מותרים לכל אדם אין קשר מחייב בניהם עדיין, והנה כמה דק' לאחר מכן, הפוכים הם לזוג נשוי המותרים רק זה לזה ואסורים לכל אדם אחר, וכ"ז בזכות משפט אחד שאומר החתן: "הרי את מקודשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל", משפט אחד המביא את חיי הרווקות לקצם ומבשר על תחילת תקופה חדשה ונפלאה בחיים.

באמירה זו יש רמז לחתן הטרי שידע שכל עיניי הבית מושתתים על כוח הדיבור וכל עיקר הקשר הפנימי הריגשי והנפשי בן האישה לאשתו מתנהל בדיבור. ואם ינסה הוא להמעט בחשיבותו יאמרו לו: "וכי לא בדיבור בלבד הפכה אישה זו לאישה?"... אילו רק היינו יודעים עד כמה מילים טובות ומחמאות מסוגלות להעצים את הזוגיות, אילו רק יכולנו להעריך נכונה את עוצמת ההשפעה הריגשית הנגרמת מההתעניינות בבן הזוג, מהיוזמה ליצור שיחה, מהחזורים, משיחות הנפש, ממכתבי אהבה קטנים ועוד... היינו משקיעים הרבה יותר. פעולות פשוטות אלו התלויות בדיבור מסייעות לשלום בית, תורמות לקרבה ואהבה ובנוסף, חוסכות מריבות, ויכוחים מיותרים ובזבז כוחות ואנרגיה לצורך התפיסות, אותה אנרגיה שניתן היה להשקיעה בכיוון החיובי.

זכור 'מילה' אותיות 'הלו'ם, עם יהלומים אפשר ליצור תכשיט יוקרתי שובה לב ומגדל לחצוב ולהרוס קיר בטון!... נבחר את המילים שלנו באחריות ובתבונה וניצור מהם תכשיטים איתם נוכל להאיר את פני בן הזוג שלנו ולעונד אותם על לוח ליבו לנצח. (מאת: הרב ישראל מאיר רבי, מרצה ומגיד שיעור.)

בדיחודע....

רופא שיניים וסנדלר היו גרים באותו בנין.
הרופא בקומה 10
והסנדלר בקומה 7
בכל פעם שהיו נפגשים היה הסנדלר אומר:
בברכה:
"בוקר טוב קולגה", הרופא משתומם
ושואל: "קולגה??"
איך הגעת לזה שאנחנו קולגה?"
השיב הסנדלר: כי כל מי שיורד ממך
לטיפול אומר:
"איזה סנדלר הרופא הזה..."

אחת פונה לבעלה:
"נכון אמרת שביום ההולדת שלי תיקח אותי
לאן שאני רוצה?"
"נכון", מגמגם הבעל בחשש.
"אז אני רוצה שתיקח אותי איתך לבית הכנסת
במשך כל היום!"
"בשמחה", נאנח הבעל – יצא בזול...
בסוף היום, שואל הבעל את אשתו מה למדה
בבית הכנסת,
והיא משיבה:
"למדתי שני דברים:
א. שתפילת שחרית לוקח פחות משעה.
ב. שתפילת מנחה וערבית יחד אורכות חצי
שעה.
אז אחרי שעבדת עלי 10 שנים – מהיום נגמרו
לך כל התירוצים!!!!"

חידודון

מי נקרא על שם 'עוגה'?

פתרון מעלון קודם- מיהו הדין שבסוף ימיו ניטל מאור עיניו ואח"כ חזר לו?

החיד"א בשם הגדולים (חלק גדולים מערכת מ אות ט), מביא על הרב החסיד מה' חיים כפופי בעל הנס זלה"ה, (שנת ש"ס) שהיה דיין ונסתמא והיו מרננים עליו שח"ו לקח שוחד כי כן כתוב בתורה ("ושחד לא תקח כי השוחד יעור עיני חכמים" וגו') ואמר שאם נכון הדבר ישאר עיוור ואם הוציאו עליו דיבה יחזור לראות וכן היה הדבר שהתקבלה תפילתו וחזר לראות. ואני הצעיר ראיתי חתימתו כשהיה סגי נהור והיה חותם מאומד וכמעט אין האותיות נכרות כמי שלא ראה. וראיתי חתימתו אח"כ ה' נסי חיים כפופי כתובה מאשרה. ועד היום כל הנשבע לשקר על קברו נענש. תנצב"ה זכותו יגן עלינו, עכ"ל. (קב ונקי- באדיבות דרשו.)

סיפור לשבת

זה שנים שאנחנו מצפים לזרע של קיימא. סגולות רבות עשינו, תפילות רבות התפללנו, נפתולי אלוקים נפתלנו, ועדיין לא נושענו. לאחרונה שמעתי שמוצות שילוח הקן היא סגולה לבנים, כמו שנאמר: "שלח תשלח... ואת הבנים תיקח." אני גר באשדוד, ושם נבדיר יותר למצוא קיני ציפורים. תרתי אחרי קן ולא מצאתי. האווירה בבית היתה קשה. אני לא מאחל לאף יהודי להרגיש מה זה לחכות ולעמוד שוב ושוב מול האכזבה. שלא תדעו לעולם באילו ייסורים כרוכה תקופת הציפייה. באותו יום הרגשנו שהאווירה בבית דחוסה וטעונה, וכדי להקל על עצמנו החלטנו לצאת לנשום אוויר. הלכנו כברת דרך עד לגינה שכוחה בקצה העיר, שהינו שם כמה שעות, מה שהתברר, בחסדי השם, כהחלטה נבונה ומיטיבה. יצאנו מחוזקים בהרגשה כי אבינו אב הרחמן הוא, לא יעזבנו ולא יטשנו, רק נתחזק באמונה ובטחון, והישועה בוא תבוא. עתה חשבנו איך לחזור הביתה. השעה היתה אחת וחצי בלילה, ולפינו שעה של הליכה. חשבתי להזמין מונית, אך לפתע הבחנתי ברכב שמאותת לנו באורות. נעצרנו, והנהג, אברך חסידי, יצא מהרכב וביקש שנתקרב אליו. השאלה שלו הפתיעה אותי לגמרי: "כמה זמן אתם נשואים...?" "נדהמתי. איך הוא יודע מה מעיק עלי? השבתי לו: אכן, אנחנו נשואים כבר כמה שנים ועדיין מצפים לישועה "אסביר לך למה שאלתי", פתח האברך. "יש לי חביבות מיוחדת למצוות שילוח הקן, ומפעם לפעם אני יוצא לחפש קן. לא מזמן ראיתי קן בין העצים כאן, וחשבתי לזכות את קרוב משפחתי שמצפה לילידים. הערב, בלי שום הסבר, הרגשתי דחף לבוא ולראות את הקן, ואז אני רואה אותך כאן."

החסיד הראה לי את הקן וכבר ארגן לי כיסא ומקל. "תעשה מצוות שילוח הקן ותיוושע." קיימתי את המצווה, גירשתי את האמא ולקחתי את האפרוחים. בכיתי מרוב התרגשות. הרגשתי כי זו עת רצון. העיתוי המיוחד, הצירוף המדהים הזה שרק הקב"ה יכול לצרף – שאחר חצות הלילה, באזור לא חרדי, מופיע אברך חסידי ומציע לי לקיים את הסגולה שחיפשתי. העניין לא הסתיים בזה. האברך הביא כוס יין ורקד איתי יחד להודות לה' על המצווה הנדירה. מה אשיב לה', אין עוד מלבדו, יהי רצון שבזכות הפרסום נוכל לפרסם גם את החצי השני של הסיפור, ונזכה כולנו לישועות. (גיליון השגחה פרטית-באדיבות דרשו.)